

KSOIDIN

Keskisuomalaisen Osakunnan lehti 1/26

KSOIDIN 1/26

Paino: Keuruun laatupaino KLP Oy

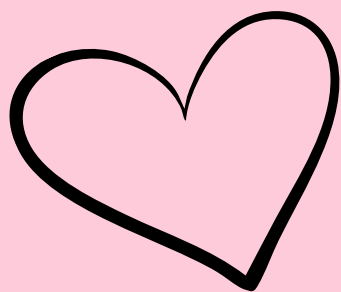
Päätoimittajat: Siiri Kannela, Mette Penttinen

Toimitus: Ella Jauhiainen, Ruska Mäenpää

Kansikuva: Siiri Kannela

Antoisia lukuhetkiä

: KSOITIMEN
TOIMITUS

2026

SISÄLLYS

Pääkirjoitus (s. 5)	Siiri Kannela & Mette Penttinen
Inspehtorin puhe (s. 6-7)	Hanna Korsberg
Kuraattorin puhe (s. 8-9)	Kaisla Rossinen
Postikortti-palsta (s. 10-13)	Koonnut Mette Penttinen
Metso: keväinen kohtaaminen (s. 14-15)	Ruska Mäenpää
Mikko Monton henkilöhaastattelu (s. 16-17)	Konsta Litmanen
Osakuntalaiset ihmemaaassa (s. 18-19)	Mette Penttinen
Vuosijuhlamestareiden My Day (s. 20-27)	Sonja Sorri & Roosa Minkkilä
Matkabiisi-suositukset (s. 28-31)	Ella Jauhiainen & Ville Pohjonen
Hallitus testaa (s. 32-35)	Siiri Kannela
Juornalistien paluu (s. 36-41)	Julius Kinnunen & Jesse Juntunen
Om'pu Bar – Jyväskylä Bar? (s. 42-44)	Melik Turunen
Makumatkalla meksikolaisessa ravintolassa (s. 45)	Emma Salo
Luova korneri (s. 46-49)	Ella Jauhiainen & Mette Penttinen
Ksoidinhuudot (s. 50-51)	Koko KSO, Koonnut Ella Jauhiainen
Kansikuva	Siiri Kannela
Takakansi	Siiri Kannela
Kuvat vuosijuhlilta	Unna Itkonen & Roope Jääskeläinen

PÄÄKIRJOITUS:

Greetings loved ones, let's take a journey

Miten herättää uinuva osakuntalehti kuolleista? Istuimme ensimmäisessä kokouksessa pöydän ääreen pohtimaan asiaa. Kuumeisesti selasimme vanhoja painoksia yrittäessämme paljastaa edeltäjiemme visiota siitä, millainen *Ksoidin* on ja mitä se voi osakuntalaisille antaa. Mikä osakuntalehden tarkoitus ylipäätään on? Miksi ottaisimme tämän taakan harteillemme?

Syksyllä -25 julkaistiin *Fuksiksoidin*. Siitä tuli jotain osakunnalle yhteistä ja hienoa. Saimme ihastellen hihittää esimerkiksi *Juornalistien ensimmäiselle baarikierrokselle* ja *Osakunnan Big 3:n Q&A:lle* ja keräsimme paljon tärkeää sisältöä uusia fukseja varten. Lehti on myös oikein hyvä tapa toivottaa fukseja tervetulleeksi osakuntaan, koska se tutustuttaa uuteen ja samalla tiivistää rivejä. Onneksi löysimme *Ksoitimen* kanssa toisemme taas: osakuntalaiset ja osakuntalehti.

Kevään *Ksoitimessa* saamme uudelleen lukea ihania juttuja, joita monet osakuntalaiset ovat kirjoittaneet. Lehdessä on myös oma teemansa: matka. On esimerkiksi lähetetty postikortteja, käyty ekskursioilla ja makumatkoilla sekä nautiskeltu matkalauluista. Saatte kuulla lisää näistä lehden sivuilta. Nappaa siis mukaan evääsi ja lähde matkalle osakuntalaiseen maailmaan.

Tänä keväänä meitä on puhutellut myös yhteisöllisyyden teema. Muutosten keskellä on ollut tärkeintä pitää kiinni omasta heimosta, mutta huolehtia myös muista. Osakunnillakin on ollut tapana matkustaa: ainakin talolta toiselle. Sekin on matka, kun ensin olet ollut viettämässä pikkulauantaita Casalla, sitten lähdet pelaamaan kvartteria Vinnille (muistoissa aina <3) ja pikkutunneilla vielä SatOlle Rauma-huoneeseen. Kirjoittaessa tätä, välimatka Wiipurilaiseen, Karjalaiseen ja Kymenlaakson Osakuntaan on lyhentynyt. Tälle yhteiselle matkalle toivomme paljon hyvää.

Päätoimittajat Mette Penttinen ja Siiri Kannela sekä toimittajat Ruska Mäenpää ja Ella Jauhiainen

Inspehtorin puhe

KSÖ:n 95v-vuosijuhlilla

AIKAMATKA MENNEESEEN JA TULEVAAN

Kirjoittanut: inspehtori, Hanna Korsberg

Keskisuomalainen Osakunta juhli 7.3.2026 95-vuotista taivaltaan. Varsinaisesti Osakunta perustettiin Helsingin yliopiston konsistorin päätöksellä 3.6.1931, mutta kesäkuista ajankohtaa ei pidetty sopivana vuosijuhlan viettoon, karkasivathan monet ylioppilaat kesänviettoon eri puolille Keski-Suomea. Lisäksi jo 1929 perustetun Keski-Suomen ylioppilaskerhon ensimmäinen vuosikokous oli pidetty Jyväskylän yliopiston syntysanojen lausumisen vuosipäivänä. Jo tuolloin ennakoitiin, että tuo päivä, seitsemäs maaliskuuta, muodostuisi tulevan Keskisuomalaisen Osakunnan vuosipäiväksi. Näin myös kävi. Perinteeksi on kuitenkin muodostunut, että vuosijuhlia vietetään tuota päivää lähinnä olevana lauantaina. Tänä vuonna kalenteri suosi meitä, saimme viettää vuosijuhlaa juuri maaliskuun seitsemäntenä.

Osakunnan 30-vuotisjuhlan aikaan Jyväskylän Sanomat haastatteli osakunta-aktiiveja 1930-luvulta 1940-luvun lopulle kysymällä, mitä osakunta heille merkitsi? Viittaaan heihin vain etunimillä, mutta artikkeli on, kiitos Kansalliskirjaston digitoitujen aineistojen, verrattain helppo löytää. Helsingin yliopiston sittemmin edesmenneellä voimistelulaitoksella 1930-luvulla opiskellut Anetta muisteli Osakunnan merkinneen opiskelua elämää varten siinä missä opinnot jumpalla olivat olleet vain opintoja ammattia varten. Osakunta oli tarjonnut hänelle myös ensimmäisen ulkomaanmatkan, se oli tehty Tarttoon solmimaan ystävyysosakuntasuhteita sikäläisen korporaation kanssa vuonna 1934. Mainittakoon, että Anettan toinen osakuntavuosiin ajoittunut ulkomaanmatka olikin osallistuminen Berliinin olympialaisiin 1936 naisten voimistelujoukkueessa. ”Ilman osakuntaa opiskeluaika olisi ollut paljon köyhempi”, hän tiivisti.

1940-luvun lopulla oikeustiedettä opiskellut Pentti totesi kuuluneensa ”niihin lorvailijoihin, jotka viettivät enemmän aikaa osakunnassa kuin opiskelussa” ja jatkaneensa osakunnassa korsuissa oppimaansa kessunpolttoja, koska sota-ajalta oli jäänyt ”paljon nuoruutta säästöön”. Parhaaksi osakunnalta saamistaan asioista Pentti mainitsi toveripiirin, joka jätti kaiken muun toisarvoisemmaksi. [Spoiler: näistä puheista huolimatta Penttikin valmistui.] Kylteri Matti ja oikiksessa opiskelleet Matti ja Mikko täydensivät Pentin näkemystä muistellen 1940-luvun lopun Osakuntaa ennen muuta sen antaman toveripiirin ja henkisen virkistyksen tyyssijana.

Vastauksissa painottuvat samat asiat, joita 1990-luvun Osakunta-aktiivi Hanna muistaa tärkeimpinä omilta civisvuosiltaan. Hän sai Osakunnalta konkreettisesti katon päänsä päälle ja yhteisön, jossa saattoi kasvaa akateemiseksi kansalaiseksi erilaisissa virkailijatehtävissä. Sattumakeskisuomalaisena Hanna korostaa Osakunnalta saamiensa elinikäisten ystävien merkitystä ja oppineensa Osakunnalla paljon Keski-Suomesta.

Kun kysely Osakunnan merkityksestä toistetaan vuonna 2056, Osakunnan viettäessä 125-vuotisjuhliaan, toivon, että moni 2020-luvun civis muistaa vastata siihen. Mutta voimme jo nyt saada alustavia vastauksia. Havaintojeni perusteella Osakunta on yhä jäsenistölleen syvästi merkityksellinen, eikä vähiten sen muodostaman tiiviin ja toisia arvostavan yhteisöllisyyden takia. Osakunnan linjan ja arvot määrittävät yhteisellä toiminnallaan aina kulloisetkin civikset. Välillä on hyvä keskustella siitä, mistä Osakunta on tulossa ja ennen muuta siitä, mihin sen halutaan olevan menossa. Osakunnan tulevaisuutta rakennetaan nyt.

95-vuotiaasta Osakuntaa ei olisi ilman Keski-Suomen ylioppilaskerhon eteenpäin katsoneita rohkelikkoja eikä Osakunnan eri aikojen aktiiveja – myös nykyisiä – ja ennen muuta heidän tahtoaan ja kykyään toimia yhdessä pitkäjänteisesti yhteisen Osakunnan hyväksi. Toivon, että jokainen Osakuntalainen, kaikkina aikoina, jakaa Anettan kiteytyksen: ”vieläkin tulee lämmin ailahdus mieleen, kun vain kuulee nimen KSO”.

Suorat lainaukset ovat Jyväskylän Sanomissa 3.3.1961 julkaistusta artikkelista ”Mitä osakunta antoi?”

Kuraattorin puhe

KSO:n 95v-vuosijuhlilla

Kirjoittanut: kuraattori, Kaisla Rossinen

Arvoisa kansleri, arvoisa inspehtori, arvoiset emerita- ja emeritusinspehtorit, emerita- ja emerituskuraattorit, arvoiset kutsuvieraat, seniorit, dear friends of ours from Estonia, Latvia and Sweden, hyvät osakuntalaiset, koko juhlaväki. On aika juhlia 95-vuotiaista Keskisuomalaista Osakuntaa yhdessä, muistella menneitä vuosia ja suunnata katse tulevaan.

Mutta mitä kuuluu 95-vuotiaalle osakunnalle, minkälainen musiikki pauhaa Casan tanssilattialla keväällä 2026, entä mikä olisi osakunnan elämäni biisi? Osakunta on tullut minulle tutuksi Scandinavian Music Groupin ja Tiktakin suurkulutuksesta, se on nähnyt *Cha Cha Chan* suosion nousun ja laskeutunut Keski-Suomeen-kappaleen hurmokselliseen lauluun. Joihinkin elämäni suurimpiin hitteihin, kuten Kirkan *Hengaillaan*, olen tutustunut vasta Casan tanssilattialla. Kehitys kehittyi, ja jopa KSO-jatkot soittolista on päivitetty uuteen. Musiikillisten muutosten lisäksi isännistö on lanseerannut keskiviikkoisen pikkulauantain, ohjelma- ja kulttuurivaliokunta järjestää matalan kynnyksen leffailtoja ja kirjakerhoa, ja teeillan voi järjestää kuka vaan toiveidensa mukaan. Näiden muutosten myötä osakunnan elämäni biisiksi voisi ehdottaa Matti Nykäsen kappaletta *Jokainen tsäänsi on mahdollisuus*, jossa lauletaan muun muassa: “Maailma muuttuu, mutta muuttuuko Matti” ja “Elämä on ihmisen parasta aikaa, eletään nyt, en mennyttä kaipaa”.

We live at times where the belief in our future is more fragile than ever, especially among young adults. I find it crucial to lean on the community of nations and remind ourselves that we have so much potential if we treat each other with kindness and respect. This month the community of nations in Casa Academica will expand, when three nations, Kymenlaakson Osakunta, Wiipurilainen Osakunta and Karjalainen Osakunta move to our 5th floor.

Osakunta ei ole pelkkiä vakavahenkisiä kokouksia ja stressiä kiinteistöjen vuokra-asteen täyttymisestä, vaan toimintamme keskiössä on edelleen yhteys ja toisista huolen pitäminen. Ihan kaikki ei ole kuitenkaan muuttunut, sillä vaikka Rautalammintie 3C:n asunnot remontoitiin alkuvuodesta 2025, vanha palohälytysjärjestelmä päätettiin säilyttää. Osakuntalaiset pääsevät täten edelleen rakentamaan yhteisöllisyyttä ulkona hytisten, väärin hälytysten vuoksi. On itsessään juhlimisen arvoinen asia, että osakunta on uusiutumiskykyinen, keskustelukulttuuriin kiinnitetään huomiota, ja iloitsemme toistemme onnistumisista. Osakunta on oma pieni yhteiskuntansa, jonka päättävässä asemassa olevilta henkilöiltä edellytetään jopa parempia käytöstapoja kuin esimerkiksi valtionhallinnon päähenkilöiltä.

Kuraattori Kaisla Rossinen

Olavi Uusivirta laulaa: "Mä voin suunnitella mun koko elämän, vaimon ja viran ja talonkin, mut kaikki menee toisin, joku suunnittelee paremmin." Kun elämä ja yhteiskunta ovat täydessä myllerryksessä, ja legendaarinen jatkolistakin vaihtuu uuteen, on meillä onneksi yhä tämä osakuntayhteisö. Yhteisö, joka ottaa avosylin vastaan, olet sitten juuri löytänyt oman tiesi, tai aloittamassa suunnan etsimistä. Yhteisö, jota minulla tuskin olisi, jos en olisi asunut Jyväskylässä elämästäni yhdeksän vuotta, ja myöhemmin muuttanut takaisin synnyinkaupunkiini Helsinkiin opiskelemaan. Täten minun valintani osakunnan elämäni biisiksi on luonnollisesti Kalevauvan Jyväskylä, joka kuvailee jyväskyläläistä mielenmaisemaa. Sanoitukset voi myös muokata kuvaamaan elämän ja arjen ydintä Keskisuomalaisella Osakunnalla. "Jos haluaa olla sennu, niin saa olla aika rauhassa. Jos haluaa olla ikuinen civis, niin siihenkin on hyvät puitteet."

Postikortteja

Serveisiä reissusta!

*Jässä kuulumisia
ja matkamuistoja
osakuntalaisilta
ympäri Suomea
ja maailmaa!*

*Keskisuomalainen
Osakunta
Penhonkatu 6, 2. kerros
00100 Helsinki
Finland*

Moin! Ja terkkuja Hampurista, yhdestä Euroopan kauneimmasta satamakaupungista. Olen viettänyt viikon täällä Mission Diversity Anti-Discrimination -nimisessä koulutuksessa, jossa käsiteltiin moninaisuuden ja antirasistisen työn tärkeyttä erityisesti kirkollisessa kontekstissa.

Koulutukseen osallistui noin 20 henkilöä yhdestätoista eri maasta ympäri maailman. Olen kiitollinen uusista ystävyksistä ja ekumeenisen dialogin mahdollisuuksista. Kurkatkaa Instagramista @wscf.europe, jos haluatte nähdä tarkemmin, mitä työtä mä ja monet muut ihanat ihmiset tekee!

♥ Evelyn

Terkkuja Turusta, täältä osakuntien syntymäpaikasta!

Keli on 'Turun talvi' ja Tuomiokirkkoonkaan ei pääse, kunnes peruskorjaukset ovat valmiit kahden vuoden päästä – välillä näin. Kaverin synttäreitä on kuitenkin juhlistettu Panimoravintola Koulussa (voin suositella)! Viime kädessä tämä on oikein mukava kaupunki :)

28.2.2026

♥ Simo

22.2.2026

Terkkuja KSO:n ja Fraternitas Liviensiksen yhteisjuhlasta Tallinnasta!

Kuva: Ardo Säks

Reissu taittui kahdeksan hengen porukalla. Pääsimme tutustumaan ystävyysjärjestötoiminnan historiaan ja käymään tärkeää keskustelua kielen merkityksestä järjestöjen välisessä kommunikaatiossa. Saimme myös muistoksi taulun, johon on kirjattu ystävyyssopimukset suomeksi ja viroksi! Ihan superhieno!

Illalla söimme ravintolassa, ja jatkoja vietettiin Liviensiksen Tallinnan tiloissa pelailemalla, laulamalla ja saunomalla. Seurasimme myös tietysti miesten jääkiekon olympiamitalipeliä. Reissu oli aivan ihana!

♡ Maku-Ella

Kuva: Ardo Säks

Terkkuja Lontoosta!

Mun nimi on Vivian ja opiskelen 2. vuotta kasvatustieteiden kandia & oon tällä hetkellä Lontoossa vaihdossa! Shoutout Muurame, josta oon tänne päätenyt.

Vivian

Meteltä terveisiä Satakuntalaisen Osakunnan mökiltä eli sipiltä!

Sipillä pelattiin lautapelejä kynttilänvalossa. Kuvassa Lassi askartelea tee-se-itse Backgammon-lautapeliä. Sipillä rauhoituttiin sen jälkeen, kun matkattiin jouluna.

Odottaen tulevia sipin reissuja.

Mette

Metso: keväinen kohtaaminen

Kirjoittanut ja kuvittanut: Ruska Mäenpää

Metso, *Tetrao urogallus*, tuo metsiemme uljas lintu. Tunnettu muun muassa Ferdinand von Wrightin (1822–1906) maalauksesta *Taistelevat metsot*, Pate Mustajärven kappaleesta *Ukkometso*, ja komeileehan metso Keski-Suomen vaakunassakin. Metso on meille KSO:laisille tärkeä, mutta minkäläinen kaveri metso oikeastaan on, ja mitä se kertoo meistä?

Fun fact: Metso on sukua fasaanille, joka toisin kuin metso, on runsaslukuisempi Etelä-Suomessa eikä sitä juurikaan tapaa Keski-Suomessa. Rakas äitini ihmettelikin muuttaessaan Jyväskylästä Helsinkiin, että mikä auton töötti pitää noin hirveää ääntä, kunnes sai tietää kyseessä olevan lintu, joka ei keskisuomalaiselle ollut tuttu.

Suomen suurin kanalintu ei nimityksestä huolimatta ole ihan mikä tahansa Ellun kana, vaan vahvan luonteen omaava portsari, oman reviirinsä hellittämätön vartija. Uljautensa lisäksi metso kerännyt myös hieman kontroversiaalimpaa mainetta tunnettuna sarjavittuilijana. Viimeisimpänä otsikoihin nousseena tapauksena mainittakoon Ylläksellä laskettelijoille uhitellut lajin edustaja, joka oli kärttypäissään mennyt uhittelemaan jopa latukoneelle. (Toimitus kiittää tämän tiedon välittämisestä *Keskisuomalainen paskapostaus* -ryhmän tarkkanäköisiä jäseniä). Vaikuttaa siltä, ettei mikään vastus ole niin suuri, ettei tämä omien mättäidensä uljas ritari sitä lähtisi sinivihreänä kiiltelevässä haarnikassaan uhmaamaan.

Allekirjoittaneella on ollut kunnia kohdata metso kasvotusten. Eräänä aurinkoisena kevätpäivänä kolme vuotta sitten olin äitini kanssa metsäpolulla, kun kuulumme kummaa ääntä. Se muistutti epäilyttävästi sitä äänimaisemaa, jonka tarkkakorvainen saattaa kuulla Casan vessan tienoilta jatkojen loppupuolella.*

* metson soidinääni on kolmiosainen: näppäily, hiominen ja kulaus, jotka muistuttavat erehdyttävästi juhlujuomaa nauttinutta, yökkäilevää opiskelijaa.

Puiden takaa asteli esiin ylväs lintu, kuin valtakuntansa tiluksia tarkasteleva kuningas, hitaasti mutta varmasti. Valahdimme kalpeaksi ja jämähdimme paikoillemme polun vieressä olevan suuren kiven juureen. Olimme lähteneet hakemaan rauhaa keväisestä luonnosta, mutta edessämme olikin jännitysnäytelmä. Pysyttelimme paikoillamme niin hiljaa kuin mahdollista, kun metso tarkasteli löytöään. Selvää näet oli, että me olimme tulleet väärään aikaan väärään paikkaan, ja jääneet kiinni tälle reviirinsä rajoja tarkastaneelle linnulle, jolla ei ollut pienintäkään pelon häivettä punaisina hohtavissa silmissään.

Noin kymmenen minuutin tuijotuskilpailun jälkeen metso oli saanut varautuneisuudesta tarpeekseen, ja lähti astelemaan meitä kohti uhkaavan nopeasti. Ei kahta sanaa ja olimme lähteneet karkuun kiven toiselta puolelta, josta ryöhimme pitkin rinnettä umpihangessa ja kiersimme lopulta takaisin polulle. Mäen alapuolella huokaisimme helpotuksesta ja purkautuneesta jännityksestä.

Olimme tulleet rinnettä alas hyvän matkaa ja kohta, jossa olimme kohdanneet metson oli niin kaukana, ettemme ajatelleet sen enää viitsivän seurata meitä. Äiti halusi kuitenkin tarkistaa asian ja nousi polkua ylemmäs kurkistaakseen harjanteen reunalle, josta näki sen yllä kulkevan polun. Häntä vastaan kurkistikin metso, niin että kirkaisu kävi ja juostiin suosiolla karkuun. Se oli liikkunut uskomattoman nopeasti ja äänettömästi saman matkan jonka olimme kiertäneet rämpien hangen kautta, tarkistamaan ettei nuo hölmöläiset jäisi tänne enää hihhuloimaan. Ja sen jälkeen kiiruhdettiinkin reippaasti polkua eteenpäin ennen kuin uskallettiin pysähtyä eväille. Eikä varovaisuus metson kohdatessa olekaan ihan turhaa, sillä se ei epäröi käydä päälle ja voi nokallaan aiheuttaa aikuisellekin mustelmia.

Uhittelevan metson kanssa paras ratkaisu on paikalta poistuminen ja linnun välttely. Huhtikuussa on metson soidinaika, jolloin erityisesti ukkometsot saattavat olla uhittelevalla päällä ja pitää ihmistä kilpailijanaan. On siis paras poistua paikalta vähin äänin eikä häiritä ukkometsoa, jolla on täysi työ yrittäessään tehdä vaikutuksen lähialueen naaraisiin, eli koppeloihin. Tämä onkin ukkometsolle varsin vaativa tehtävä: sen on kilpailtava usean muun uroksen kanssa soidinrituaalissa, jossa ne mittelevät voimistaan, ja joista koppelot valitsevat kumppaninsa. Metsokoiras on uskollinen soidinpaikalleen, ja naaras puolestaan hakeutuu vain sellaisille soidinpaikoille, jotka täyttävät soidinpaikan laatuvaatimukset.

Joskus soidinpaikka voi pysyä samana kymmeniä vuosia, mutta joka kevät eksyy ihmisten ilmoille metsoja, jotka ovat jääneet ilman parittelukumppania ja voivat siksi uhitella myös ihmisille. Tämä johtuu usein siitä, ettei soidinpaikalle ole saapunut naaraita ympäristömuutosten vuoksi. Metso on peitteisten metsien lintu, jolle tarpeeksi laajojen soidinpaikkojen verkosto on elintärkeä. Parhaiten uhittelevia metsoja voidaan välttää sekä auttaa suojelemalla luonnontilaisia metsiä ja antamalla niiden rauhassa jatkaa valtakuntansa hallitsemista.

Kuka on Mikko Monto?

Kirjoittanut: Konsta Litmanen

1. Kuka olet ja mitä teet?

Olen Mikko Monto, ja olen tehnyt kiinteistönhuoltoa näissä taloissa jo 35 vuotta.

2. Mikä on suhteesi Rautalammintien taloihin?

Olen syntynyt A-talossa, kun vanhempani aloittivat talonmiehinä vuonna 1969. Asuimme välillä muualla, ja kävin armeijan, mutta muuten elämäni on ollut täällä. Asun edelleen samassa asunnossa, johon synnyin.

3. Miten päädyit nykyiseen työhösi?

Aloitin vuonna 1990 vanhempieni tuuraajana. Sen jälkeen vanhempani jäivät pois, ja perustin oman yrityksen, Anssi Monto Oy:n, isäni mukaan nimettynä.

4. Millainen on tavallinen työpäiväsi?

Työpäivä vaihtelee vuodenajan mukaan. Talvisin päivä alkaa usein lumitöillä. Työhöni kuuluu muun muassa pihatöitä, talojen siivoamista ja erilaisia ylläpitotehtäviä, sähköpostiin vastailua. Aloitan yleensä seitsemän ja kahdeksan välillä ja lopettelen illalla – joskus työpäivä venyy pitkäksi.

5. Kerro jokin hauska muisto vuosien varrelta.

Kaikenlaista on sattunut, myös ikäviä juttuja, mutta en halua puhua niistä. Parhaiten mieleen ovat jääneet hetket, jolloin asukkaat ovat antaneet positiivista palautetta. Mieleeni ovat myös jääneet asukkaiden bileet, jossa itse olin nuorempana mukana.

6. Miten asukkaat ovat muuttuneet vuosien varrella?

90-luvulla asukkaat tekivät paljon enemmän yhdessä. Meillä oli talkoita, grillijuhlia ja bileitä. Asukasneuvosto järjesti kaikenlaisia tapahtumia. Nyt tapahtumia ei ole järjestetty ainakaan kymmeneen vuoteen. Asukkaista on tullut enemmän omiin oloihinsa vetäytyviä, eikä yhteistä tekemistä juuri ole.

7. Terveiset asukkaille:

Kaikki on mennyt minusta hyvin, mutta kaipaisin tänne Rautalammintielle enemmän yhteisöllisyyttä, kun täällä on muun muassa kerhotilat ja grillipaikat.

Osakuntalaiset ihmemaassa

Kirjoittanut: Mette Penttinen

Tässä jutussa pääset mukaan ihmettelymatkalle! Suorastaan tripille, kun vuosijuhlaviikolla Evelyn ja Simo kuljettivat osakuntalaiset yliopiston päärakennuksen tuntumasta löytyvään kaninkoloon eli *Paradox Museumiin*. Osakuntalaiset sulautuivat maisemaan ja näyttivät epätavallisen kummallisilta. Maisemakin vaihtui Casan kerhotilasta joksikin toiseksi. Mitä ihmettä, mikä oli tuo ihmemaa! Oliko tottakaan vujuhumussa, vai venähtivätkö jatkot jo torstaina liian pitkäksi?

**Muuttuivatko
osakuntalaiset
seinäruusuiksi?**

Pystytkö etsimään kuvasta osakuntalaiset ystävät? Ketkä kaikki olivat kateissa? Voiko ystävän tunnistaa, vaikka se olisikin sulautunut osaksi tapettia?

Miten tässä kuvassa on ainoastaan ekskursioiden järkkääjä Evelyn? Mitä muille osakuntalaisille tapahtui? Jäivätne ne ikuisiksi seinäruusuiksi? Miten Evelyniltä katkottiin jalat. Missä ne olivat? Aivan kahtena kappaleena. Kääk Evelyn!

Paradoksisessakaan maailmassa en osannut ratkaista tällaista aivopähkinää. Osaisitko auttaa? Ajatuksena saada iso neliö pois pelilaudalta poistamatta pienempiä laatikoita.

hups

Joku oli niin syvällä ihmettelystä, että halusi istua tällaisen pallon päälle. Ihmetyksen kupla puhkaistiin, eikä arvokkaita museoesineitä rikottu.

Museossa oli kivaa. Kiitos ekskursiosta OKV:t Evelyn & Simo. <3

Minä muutuinkin osaksi kirjahyllyä. Tämähän tuntui tästä kirjallisuuden opiskelijasta varsin mukavalta! Olen aina halunnutkin olla kirja. Jos olisit kirja, niin mikä kirja olisit?

poks

Vuosijuhlamestareiden

My Day

Maaliskuun alkupuolella osakuntamme juhlisti 95. merkkipäiväänsä arvokkaiden sadan hengen vuosijuhlien merkeissä. Mutta miltä osakuntavuoden suurin viikonloppu näyttää järjestäjien silmin? Onko juhlavan pöytäjuhlan järjestäminen täynnä glamouria ja säihkettä vai kenties jotain ihan muuta? Tervetuloa siis seuraamaan vuosijuhlamestareiden Roosan ja Sonjan vujupäivää!

Kirjoittanut: Roosa Minkkilä & Sonja Sorri

Kuvat: Unna Itkonen & Roope Jääskeläinen

Tervetuloa siis seuraamaan vuosijuhlamestareiden Roosan ja Sonjan vujupäivää!

Roosa: 7.00 Aamu alkaa aikaisin. Herätys olisi ollut vasta ysiltä, mutta pieni jännitys viikonlopun kulusta tuo perhosiä vatsaan, ja uni tuntuu loppuvan kesken. Keitän itselleni pari kuppia kahvia, sillä edessä on pitkä ja jännittävä päivä.

Sonja: 8.30 Herätys soi. Onneksi märkäharjoituksista on edellisenä iltana päässyt lähtemään ajoissa, joten unta kertyi lähes yhdeksän tuntia. Aamulla ei myöskään ole turhan kiire, ja kerkeän nauttia aamupalan kaikessa rauhassa.

Roosa: 10.00 Juhlameikki. Meikin tekeminen on aloitettava aikaisin, sillä illan lookkiin kuuluvat irtoripsitupsut ovat riski. Ripset laitetaan silmämeikkiin viimeisenä, ja jos tupsun sohaisee vinoon, meikkiä joutuu korjailemaan ja joskus aloittamaan täysin alusta.

Roosa: 10.45 Tukka minttiin. Riski ripsien kanssa kannatti, ja tupsut löysivät paikkansa ripsirajasta. Sitten vielä hiuksiin nopea kiharrus. Olen tehnyt strategisen liikkeen ja käynyt ennen märkiksiä hiustenleikkuussa. Kampaaja viimeisteli palvelun kihartamalla hiukseni, joten vujuaamuna minun tarvitsee vain hieman freesata kiharoita.

Sonja: 10.00 Valmistautumista kotona. Kiharran hiukset ja kiinnitän ne vähintään parinkymmenen pinnin voimin tukevalle nutturalle, joka varmasti pysyy paikoillaan koko päivän ajan. Viimeistelyyn tietenkin ainakin puoli pulloa hiuslakkaa. Vujupäivän tunnelmaan pääsemisessä auttaa myös 2000-luvun alun hittien ja Harry Stylesin uuden levyn kuuntelu laittautumisen yhteydessä

Roosa: 11.20 Lähtö Casalle. Ja kaupan kautta, totta kai. Kaupasta tarttuu mukaan pari energiajuomaa sekä myslipatukkaa, sillä päivästä on tulossa pitkä. Viime hetkellä keskustasta tarttuu matkaan vielä tämän vuoden vujuteemaan sopiva vaaleanpunainen hiusrusetti!

*Valmistautuminen on aloitettava aikaisin...
Päivästä on tulossa pitkä.*

Sonja: 12.00 Saapuminen Casalle. Hätäpäissään alan vielä silittämään ylimääräisiä airutnauhoja, jotta kaikille airueille saadaan varmasti samanlevyiset nauhat. Koska nämähän on juuri niitä yksityiskohtia, jotka jäävät ihmisten mieleen vujuilta... Sentään Casalla vierailevat ohjelma- ja kulttuurivastaavan vanhemmat vakuuttavat, että vaikutan vielä hyvin rauhalliselta tilanteeseen nähden.

Sonja: 12.30 Lounas. Halleluja, jääkaapista löytyy merkikseltä jäänyttä ihanaa pastasalaattia. Saan siis pidettyä emäntä Kaarlon tyytyväisenä ja muistan myös syödä kiireen keskellä. Syömisen yhteydessä vielä viime hetken laittautumista.

Roosa: 12.30 Hengenveto Casalla. Vielä viimeiset laittautumiset, pihistän vessaboksista hieman meikinkiinnityssuihketta. Mutta kääk, aamupala jäi syömättä aamun mennessä säätäessä. Sonja pelastaa tilanteen vinkkaamalla merkiksen pastasalaatista. Päivän ensimmäinen energiajuoma sihahtaa samalla auki.

Sonja: 13.45 Kamat kantoon ja menoksi. Taksi odottaa jo ulkona, joten on siis aika napata kaikki vujupaikalle tarvittavat tavarat (mukaan lukien vähintään 10 kiloa painava puinen metso...) matkaan ja suunnata kohti juhlapaikkaa. Ja tietenkin taksikuski on saapunut mahdollisimman kauas Casan sisäänkäynnistä, jotta kantajatkin saavat tuntea tekevänsä jotain. Juhlapaikalle meitä suuntaa tässä vaiheessa kolmen hengen tehotiimi.

Sonja: 14.00 Tilataksilla juhlapaikalle. Ensimmäisenä juhlapaikalla on vastassa vahva raa'an kalan haju. Varsin pistävästä tuoksusta huolimatta ryhdymme heti hommiin ja lähdemme liikkeelle sadan pöytäkortin asettelusta. Pitää muistaa myös viedä kukat, plassikartta ja vessaboksit paikoilleen. Ja miten ihmeessä me päästään eroon tästä hajusta...

Pitää muistaa myös viedä kukat, plassikartta ja vessaboksit paikoilleen. Ja miten ihmeessä me päästään eroon tästä hajusta...

Roosa: 15.30 Kuvausseinä vaatii pohtimista. (Niin kuin aina...)

Kuvaustelineeseen teipatut valoketjujen patterilaatikot pitäisi saada jotenkin piiloon, mutta harsomainen verho ei juuri tarjoa näkösuojaa. Tehotiimimme kolmas vahvistus Unna keksii viime hetkellä tehdä punaisesta nauhasta vielä toiset laskokset, joiden taakse palikat saa piiloon.

Roosa: 15:45 Viimeiset säädöt! Teemme juontoihin vielä muutaman viime hetken lisäyksen. Olin aiemmin ajatellut juovani myös tässä vaiheessa toisen energiajuoman, mutta pian lähestyvän H-hetken adrenaliini riittää paremmin kuin hyvin pitämään mielen virkeänä

Kohta mennään!

Sonja: 16.15 Loppukiri. Tärkeimpiä virkailijoita saapuu jo paikalle, ja viime hetken järjestelyt sujuvat jouhevasti ilman suurta paniikkia. Toki viime hetken war flashbackit saadaan vielä siitä, kun Suomen lipun lipputanko ei tälläkään kertaa mahdu lipputelineeseen. Noh, ei muuta kun lipunkantajalle puukko kouraan ja vuolemishommiin :D Juhlapaikalla henkilökunta tajuaa myös onneksi avata ulko-ovia ja suurin kalanhaju kerkeää haihtua ennen vieraiden saapumista.

Sonja: 16.30 Cocktailtilaisuus alkaa. Muotokuva on paikallaan, ja tärkeintä on pitää rapiiri siitä mahdollisimman kaukana. Vieraita alkaa valua paikalle, ja täydeltä taivaalta porottava aurinko saa hikipisarat nousemaan pintaan kasvihuonetta muistuttavassa juhlatilassa. Paikkaa ei siis todellakaan voi kuvailla viileäksi, vaikka henkilökunta oli siitä ennakkoon varoitellut

Roosa: 17.15 Kokkareista selvitty. Huh, hyvinhän se meni! Pienen alkusäätämisen jälkeen juontaminen alkaa tuntua luontevalta. Muotokuvakin säilyi ehjänä, vaikka taksissa matkalla juhlapaikalle rapiiri kävikin kuulemma uhkaavan lähellä Raition kasvoja. Chances are slim but never zero.... Perinteitä kunnioittaen en tänäkään vuonna ehdi maistaa cocktailpaloja.

Roosa: 17.55 Kohta mennään taas! Käyn tervehtimässä illan juhlapuhujaa, Marjukka Havumäkeä, ja hänen puolisoaan Markkua. Molemmat kertovat tämän olevan heidän ensikosketuksensa osakuntakulttuuriin, mutta odottavat iltaa innolla. Ennen siirtymistä pöytiin otamme vielä Marjukan kanssa pakollisen fanikuvan. <3

Sonja: 18.00 On aika siirtyä pöytiin. Kerkeään vielä kokkareiden viime minuuteilla käydä nappaamassa yhden cocktailpalan, koska eihän vujut olisi mitään, jos ei saisi syödä jotain maa-artisokkaa sisältävää. Varmistan, että juhlan kunniavieras, yliopiston kansleri Kaarle Hämeri, on saapunut paikalle ja soitan teeilloista tuttua kilikelloa pöytäjuhlan alkamisen merkiksi.

Soitan teeilloista tuttua kilikelloa pöytäjuhlan alkamisen merkiksi.

Roosa: 18.30 Alkuruoka tarjoillaan. Ja maistuuhan se! Oletin etukäteen, että illasta tulee piinaavan hidas aina seuraavaa juonto-osuutta odotellessa, mutta huomaa nauttivani olostani. Olemme tehneet illalle tarkan juoksutuksen, joten kelloa pitää kuitenkin välillä muistaa vilkuilla, että omat osuudet eivät mene ohi.

Sonja: 19.30 Ensimmäinen tauko. Alkuruoka vilahti silmissä ja tauolla kipaisen nopeasti vessaan, onneksi muut antaa vujumestarin ohitella jonossa. Tauolla neuvottelen myös Metsoforten kanssa sopivasta kohdasta kuoron esitykselle.

Roosa: 21.30 Toinen tauko. Tallaan airutnauhasta jäävän “hännän” päälle joka kerta kun nousen ylös. Vielä en ole kuitenkaan pannuttanut. Järjestöjen ja muiden osakuntien KSO:lle antamat lahjat pitää pakata tällä tauolla, sillä lahjapöytä jää muuten hankalasti akateemisten tanssien taakse mottiin. Pohdin, mitä teemme lahjaksi tulleele kananmunakennolle ja maitolitralle. Muut nestemäiset lahjat eivät tuottane ongelmaa.

Roosa: 22.00 Jälkiruoka. Olen iloisesti yllättynyt, että olemme edelleen aikataulussa, sillä kaikki puheenvuorot eivät ole olleet yhtä tiiviitä. Ja punssi saapuu! Tässä vaiheessa uskallan rentoutua sen verran, että hörpin alkuruoalla epähuomiossa holillisena ottamani viinilasin loppuun. Myös jälkkäri on hyvää!

Sonja: 23.10 Akateemisten tanssien aika. Soitan tanssien musiikit puhelimestani ja juhlapaikalta saatu adapteri kiukuttelee aluksi. Saamme kuitenkin tanssit käyntiin pienen pätkimisen säestämänä. Tyhmyyksissäni sujautin kuitenkin itselleni varatun drinkkilipun puhelimeni kuoren väliin, joten puhelimen ollessa kiinni tanssimusiikeissa jää ilmainen juomakin lopulta saamatta...

Roosa 23.15 Purkamista ja pakkaamista. Tanssien aikana pakkaamme viimeisiä tavaroita mukaan ja puramme rakkaudella rakennetun valokuvausseinän. Kolmen hengen tehotiimillä meille olisi ehkä tullut kiire, mutta onneksi moni tulee ohi kulkiessaan tarjoamaan apua. Onnea on osakuntayhteisö! <3

*Onnea on
osakuntayhteisö! <3*

Roosa: 00.00 Bussit lähtevät jatkoille. Onneksi meillä on paljon kantoapua, sillä tälläkin kertaa kyytimme parkkeeraa mahdollisimman kauas. Kuvausteline on kätevä, mutta painaa kuin synti. Metsokaan ei ole muuttunut illan aikana ainakaan kevyemmäksi... En malta odottaa että saan vaihtaa korkkarit jatkokenkiin.

Sonja: 0.30 Jatkot alkaa! Casalla odottaa yöpalaksi hampurilaisia, ja vujumestarin tehtävät alkaa olla hoidettuna. Jatkojen aluksi joudun kuitenkin soittelemaan vielä bussifirmaan erään juhlijan unohdettua puhelimensa bussiin. Asia on hoidossa, ja nyt on aika vaihtaa vapaalle.

Roosa: 00.40 Nyt saa rentoutua! Fiilis on onnistuneen juhlan jälkeen mieletön, vaikka hampparit ehtivätkin loppua juuri kriittisellä hetkellä ennen kuin ehdin hakea omani. Saan kuitenkin syödäkseni ranuja ja korkkaan samalla illan toisen energiajuoman. Viimeisen Red Bullin lahjoitan Sonjalle. Ajattelen katselevani menoa hetken ja lähteväni ehkä tunnin päästä kotiin kauneusunille pitkän päivän päätteeksi.

Roosa: 5.15 Ja kuinkas sitten kävikään. Vannon, että Casalla on oma aikavyöhyke, jossa aika etenee nopeammin kuin muualla. Mutta minkäs sille voi, että tanssilattia palveli, ja tunnelma oli katossa koko yön. Jotkut jäävät vielä juhlimaan, kun lähden. Aamu alkaa sarastaa päästyäni kotiin, ja tunnen, että kevät alkaa tästä!

Sonja: 5.30 Vanhat jaksaa vai miten se meni? Takavarikoidun Minttu-viinapullon ja Bäskashotin voimalla jaksan kuin jaksankin juhlia jatkoilla aamuyön pikkutunneille asti. Vuosijuhlilla jotenkin vuodesta toiseen tuppaa venähtämään ilta pitkäksi... Lähden kotiin viimeisten joukossa, ja jäisen Vallilanlaakson läpi vaellamme kotiin RLT:lle, jossa on onneksi muutama tunti aikaa nukkua ennen sillistä.

Vanhat jaksaa vai miten se meni?

Suuri kiitos vielä kerran kaikille vuosijuhlien järjestelyissä auttaneille. Näillä vuosijuhlamestareilla ainakin oli superhauskaa pitkästä päivästä huolimatta!

Vaikka vuosijuhlamestarin pesti saattaa aluksi kuulostaa isolta vastuulta, on myös erityisen palkitsevaa olla mukana järjestämässä osakuntavuoden kohokohtaa ja nähdä koko suurempi osakuntayhteisö juhlistamassa yhdessä. Täältä päin siis ainakin suuri suositus vuosijuhlamestarin tehtävälle! <3

Kamat kyydissä, on etupenkkipaikasta riitaa. Otin yhden kasetin, Juholla on kuitenkin liikaa. Kenen vuoro ajaa? Mikko on ottanut oluen. Tytöt kuskina vaan silloin, kun on hätätilanne. Laula Paula meille laulu, ettei vielä silmä tummu. "Perillä" on tuolla edessämme jossain. Mennään, mutta ajetaan hiljempaa. Joivon, ettei matka loppuis kollenkaan. Gämä voi olla koko elämämmme ihanin päivä, ajetaan hiljempaa. Joivon, että matka jatkuu, jatkuu vaan..

Nyt hihnalle laukku ja viimeinen kuppi naamaan. Kohta pilvien päältä voin muistaa tämän maan. Ei mulla oo tarkkaa suuntaa. Mä menen minne sattuma johtaa. Mul on mukana kuvat, mutta katseet eivät kohtaa. Isä, olen täällä maailman toisella puolen ja laulan "Pappadaduda papapa duda dapa". Äiti, älä pelkää, kyllä pidän itsestä kuolen ja laulan. "Pappadaduda papapa duda dapa"

Life's like a road that you travel on. When there's one day here and the next day gone. Sometimes you bend, sometimes you stand. Sometimes you turn your back to the wind. There's a world outside every darkened door. Where blues won't haunt you anymore. Where the brave are free and lovers soar. Come ride with me to the distant shore. We won't hesitate to break down the garden gate. There's not much time left today, yeah. Life is a highway. I wanna ride it all night long. If you're goin' my way. Well, I wanna drive it all night long.

Matkabiisi - suositukset

Kirjoittajat: Ella Jauhiainen ja Ville Pohjonen

I'm on my way from misery to happiness today. Ah-hah (Ah-hah), ah-hah (Ah-hah) I'm on my way from misery to happiness today. Ah-hah (Ah-hah), ah-hah (Ah-hah) I'm on my way to what I want from this world. And years from now you'll make it to the next world. And everything that you receive up yonder. Is what you gave to me the day I wandered. I took a right, I took a right turning yesterday. Ah-hah (Ah-hah), ah-hah (Ah-hah) Yeah, I took a right, I took a right turning yesterday. Yeah, yeah, yeah, yeah. I took the road that brought me to your home town. I took the bus to streets that I could walk down. I walked the streets to find the one I'd looked for. I climbed the stair that led me to your front door.

Mä tuun, mä tuun, mä tuun. Mä tuun takasin-si-kis-si-kis-sin. Na-aa-ah. Mä tuun kylmästä lämpimään. Aion tulla viereesi kömpimään ja vaikka ootkin kaukana siellä. Kuule beibi me tavataan vielä. Mä tuun kylmästä lämpimään. Aion tulla vielä sualempimään ja vaikka oot kaukana siellä. Kuule me tavataan vielä.

Yöllä 28 autossa yksi väsynyt matkustaja huuruisesta ikkunasta katsoo. Vaihtuvat maisemat. Katsoo vastaantulijat pysäkit kun ohii vilaktavat. Tietäen niistä mikä tahansa olisi voinut olla se oikea.

♥ Kaikkien aikojen matkabiisi? ♥

PMMP:n Matkalaulu, Egotripin Matkustaja, STIGin Roy Orbison, Keski-Suomeen ja Kesäretkibussi...

Mitkä ovat täydellisiä kappaleita matkaamiseen? Minkä biisin tahdissa on helppo jaksaa ajaa satoja kilometrejä takaisin kotikonnuille ja laulaa tunteikkaasti mukana ratin takana? Kenties toiset iskelmät peittävät julkisissa kuuluvan hälyn, toiset liverrykset täydentävät kesäretken tunnelmaa. Tässä vuoden 2026 laulunjohtajien, Ellan ja Villen, matkabiisisuosituksia elämänne tuleviin matkoihin. Kappalesuosituksiset perustuvat omiin kokemuksiin ja ovat varsin vakavastiotettavia. Suosittelemme vahvasti lisäämään kappaleet omille tulevaisuuden matkojen ja reissujen soittolistoillemme!

Laulunjohtajat Ella Jauhiainen ja Ville Pohjonen vuosijuhlilla 2026.

Kuva: Roope Jääskeläinen

Ville: Leevi and the Leavings - Jouluksi mummolaan

Olemme matkustaneet isäni ja pikkuveljeni kanssa lähes joka jouluaatto Espooseen siitä lähtien, kun muutimme Jyväskylään. Joitakin vuosia sitten radiosta tuntui soivan lähes jatkuvasti tämä äärimmäisen surullinen kappale Pikku-Leenan karuista kotioloista. Tämä jäi mieleen, koska olimme menossa mammani Leenan (86v, ei enää kovin pikku-) luo. Nykyään kuuntelemmekin joka joulusta *Varasteleva joulupukki* -levyn, sekä meno- että paluumatkalla.

Ville: Laulukirjasta 217 -

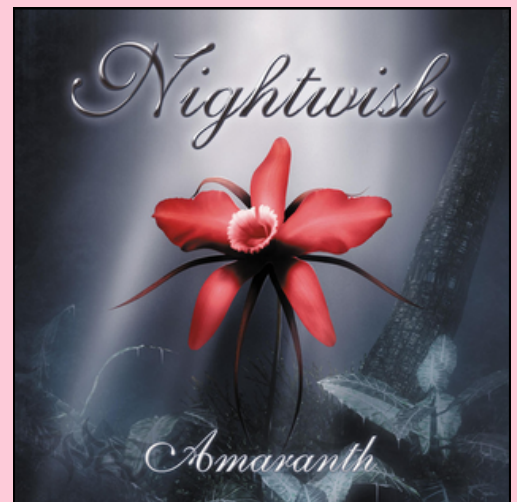
Det var i vår ungdoms fagraste vår

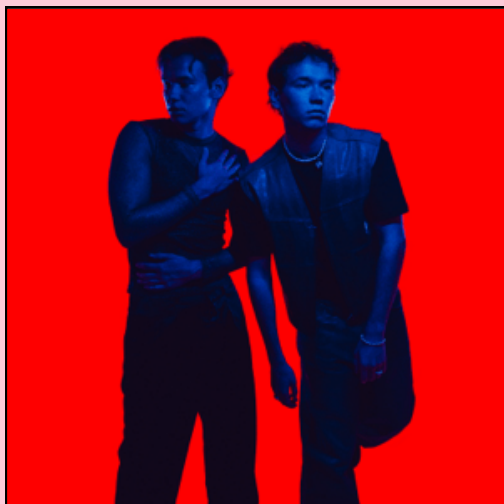
Tästä kappaleesta tulee heti mieleen Vårbal-reissut Uppsalaan, jossa tämä lauletaan kiitoksena jokaisen tervehdyksen/puheen/esityksen jälkeen, ja tervehdyksen vieneiden edustajien tulisi osata vastata. Muistan, miten jännityksellä yritimme tätä ensimmäisellä kerralla opetella, mutta näin kahdesti tässä vastanneena osaan sanoa, että "Och KSO vet inte vad vi skulle säga nu" saa yleisöltä huomattavasti riemukkaamman vastaanoton kuin oikeaoppinen vastaus.

Ville: Nightwish - Amaranth

Eräänlainen voimabiisi, jota kuuntelin paljon ollessani ensimmäistä kertaa yksin Helsingissä, (kemia)olympiajoukkueen valmennusleirillä loppuvuodesta 2021. Reissu oli siinä mielessä formatiivinen, että opin kammoavani kemian labratöitä, eikä minusta lopulta tullut kemistiä, vaikka SM-hopea kädessä se vaikutti lähes varmalta. Aiheutunut turhautuminen kemiaan, ja oikeastaan koko Kumpulaan, teki minusta nimenomaan *molekyylibiologin*. Viisi vuotta myöhemmin olen toki hieman leppynyt. nykyään opiskelen ja olen töissä juurikin matemaattis-luonnontieteellisessä tiedekunnassa...

Ella: Marcus & Martinus - Unforgettable

Lähdimme siskoni kanssa vuonna 2024 hyvin ex temporena Etelä-Ruotsiin hard rock-festareille telттаilemaan. Matka taittui pitkin Ruotsin valtateitä luotettavalla, mutta pienellä Toyota Yariksellani. Koska elettiin aikaa Euroviisujen jälkeen, Ruotsin eri radiokanavat soittivat omaa norjalaisveljesten edustusbiisiä tiuhaan tahtiin. Siksi tästä biisistä tuli minulle ja siskolleni niin sanottu kaikkien matkojen ja kaikkien aikojen matkabiisi!

Ella: Laulukirjasta 37 - Kullan ylistys

Olen esittänyt tätä kappaletta nuoruudessani yhdessä silloisen kuopiolaisen käsikellokuoron kanssa. Esitimme kappaletta erityisesti vuoden 2016 Lontoon kuororeissulla (klovnihysterian aikaan! TB) muun muassa jossain vanhainkodissa!? Brittipapat ja -mummot tuntui ainakin tykkäävän! Ilokseni sain huomata, että kyseinen ylistyslaulu löytyy myös laulukirjastamme. Nykyisenä makuna toivonkin, että tätä laulua pääsemme luikauttelemaan pöytäjuhlien lisäksi myös tulevilla kesäretkellä! Tämä on ajaton klassikko.

Ella: Katy Perry feat. Snoop Dogg - California Gurls

“Greetings loved ones. Let's take a journey.” Tarvitseeko muuta sanaa? Kappale on loistava tapa päästä kesäfiilikseen Suomen sääolosuhteissa. Isken tämän biisin aina vapun, kesäisten bileiden ja mökkireissujen soittolistoille. Todellisuudessaan tämä biisi sopii koko elämän mittaiselle matkalle, joulun ja juhannukseen, häihin ja hautajaisiin. Eräänlainen “elämäni biisi” ja nostalgia-aikamatka vuoteen 2010.

Hallitus testaa

Kirjoittaja: Siiri Kannela

Kauden 2026 osakuntahallitus kokoontui eräänä maanantai-iltana Espoon Leppävaaraan testailemaan drinkkejä. Hallituksen jäsenet saivat valmistella etukäteen juomareseptejä omilta matkoiltaan; hotellin uima-altaassa siemailtu cocktail, katukauppiaan sekoittama limonadi, viinalla jatkettu krapula-aamun kahvi sekä muita enemmän tai vähemmän epäilyttäviä taikajuomia, jotka vievät arjesta jonnekin kauas pois.

Turkuinen ja keväinen valkoviinisangria - Ella

Ella kertoo kaiholla Turun keväästä, ja siitä, miten Aurajoki kutsuu rannalleen kaljailemaan. Sivistyneemmät saavat juoda viiniä terasseilla ja ravintoloissa. Nimenomaan tätä keväistä ja raikasta juomaa on monilla Turun reissuilla nautittu parvekkeilla ystävien kanssa.

Arvostelut: Kokonaisuus muistuttaa simaa, tähän sopisi rusinat hyvin. Pieniä hiivan häivähdyksiä, mutta nekin ovat ohikiitäviä, kuten moni asia elämässä. Juoma on turkuista, tulee mieleen kesäterassilla istuminen. Holillinen on jopa vähän raikkaampi. Ellan keväinen Turku-kannu on tosi söpö.

Arvosana: Joisin.

Islandgyal 🤪 - Evelyn ja Simo

Juoma vie mukanaan matkalle Barbeidokselle. Juomassa on kookosta ja valkoista rommia.

Arvostelut: Tuoksuu todella hyvältä, melkein hajuvedeltä, mutta ilman päänsärkytekijää. Jos tuoksuisin tältä drinkiltä, niin ai että. Kyllä saisin. Monen mielestä tämä on paras kookoksen makuinen asia, jota on koskaan juonut tai syönyt, ja se tarkoittaa itse asiassa aika paljon, sillä kookosvihaajat ovat intohimoista sakkia.

Arvosana: Joisin.

Irma - Maija

Irma, oi Irma. Irma on se drinkki, joka sai Maijan rakastumaan drinkkeihin.

Irma pitäisi tarjoilla kahvikupeista servettien kanssa, mutta tähän hätään ei löytynyt oikeita retroruskeita kahvikuppeja. Irma saa oikein makeaa potkua sour apple -likööristä, mutta holittoman liköörin puutteen vuoksi alkoholittomat saavat Missä X - karkkeja täydentämään makumailmaa.

Arvostelut: Kotiseudun juoma, tätä saisi EsCin terassilta. Helsingissä ei osata tehdä aitoa Irmaa. Jos tilaat helsinkiläisessä baarissa Irman, et voi tietää, minkälaisen litkun lasiisi saat.

Tästä tulee oikein nuoruusvuodet mieleen. Irma saa suuren suosion: tätä ehdottomasti isännän koppiin.

Arvosana: Joisin mielelläni liikaa ja menisin pulkkamäkeen.

Holiton tyrni sour - Kaisla

Tämä juoma on saanut inspiraationsa Hetta-Pallas-vaellukselta. Holiton makumailma pitää sisällään tyrnimehua ja hunajaa.

Arvostelut: Tyrni jakaa mielipiteitä, mutta vaikuttaa saavan tällä kerralla positiivisen vastaanoton. Toisaalta Kaislan selitys "siinä on aika paljon hunajaa" voi selittää jotakin. Drinkki todellakin vie matkalle: voi vain nähdä tunturimaiseman avautuvan edessään.

Osa on tosin sitä mieltä, että tyrni maistuu lähinnä sappinesteeltä, eikä hunaja pehmennä oksennuksen makua. Näiden vihaajien silmien edessä avautuu lähinnä muistoja monista katumuksen aamuista.

Arvosana: Joisin, jos olisin jäkälä.

KSO Demon Hunters - Emma

Kajareista soi *Golden*, kun Emma paljastaa drinkkinsä. TikToken ja brainrot-kulttuurin inspiroimana söpön sininen drinkki sisältää sulatettuja fizzy bottle -karkkeja.

Arvostelut: Ensisiemauksella drinkki räjähtää – jopa laukeaa – kielelle. Drinkin pinnalla on makea vaahtokerros. Jotkut valittavat pienistä karkkiklimpeistä omissa juomissaan, mutta omassani ei sellaisia ollut, joten luulen heidän olevan vain ylidramaattisia. Drinkki on kuin fizzy bottle -karkit, mutta nestemäisessä muodossa. Kaiken kaikkiaan makea ja kirpsakka pakkaus.

Arvosana: Joisin ehdottomasti. Tehkää tästä oikee limsa pls.

Kiskobussi - Siiri

Perustuu ehkä maailmanhistorian traumaattisimpaan junamatkaan – kuuma ja täyteen ahdettu vaunu, migreeni, vieressä istuva höpöttävä vanha mies. Drinkki pohjautuu matkan eväisiin eli vissyyn ja ananasmehuun, ja lisänä on tyrnimehua tuomaan autenttisen VR:n junanvaunun oksennusmaisen hajun.

Arvostelut: Taustatarinan saattelemana moni suhtautuu drinkkiin korkealla epäilyksellä. Drinkistä tosiaan tulee mieleen tarina ja moni pystyy hyvin kuvittelemaan itsensä kyseiseen kiskobussiin. Maku tässä on vähän sama kuin paskalla sitsishotilla, alas menee mutta vain juuri ja juuri. Maija pystyy juomaan pitämällä nenästä kiinni. Simo luovuttaa.

Arvosana: Menee alas.

Alpit - Max

Meidän Max on niin sanotusti mäkimies, eli maistettavaksi on tuotu Alppien makua. Pääroolissa on ranskalaistyylinen pastis, jota on perinteisesti laimennettu vedellä.

Alkoholittomat pääsevät nauttimaan taas itävaltalaistyyllisestä schiwasserista, jossa vadelma- ja sitruunamehua, vettä ja sokeria.

Arvostelut: Max toi juomallaan osakunnan hallituksen aivan uudenlaisen tilanteen eteen: alkoholijuomien nauttiminen ilman, että pääasiallinen tavoite on lärvit. Juomat saavat tuntemaan kuuluvansa todellista korkeampaan veroluokkaan. Juomat ovat simppeleitä, ehkä jopa vaatimattomia, mutta yksinkertaisuuden kauneus ja raikkaus yllätti monet.

Arvosana: Joisin, mutta vaan jos afterski-palju kuuluu pakettiin.

Hallituksen matka tuonpuoleiseen - Jaakko

Tämä on tavallinen absintti tarjoiltuna veden ja sokeripalan kanssa, mutta vesi on korvattu kahvilla ja sokeripala siirapilla, sekä mukana on myös chilikastiketta, koska miksi ei. Jaakko kertoo kokeilleensa eri ainesosia ja sekoitussuhteita, ja kuulemma onnistui vasta kolmannella kerralla, jolloin lopputulos oli hänestä "ihan hyvää". Tämä ei käytännössä kerro mitään eikä lievitä monien uteliaisuudensekaista kauhua lainkaan.

Arvostelut: Juoma saa kaikki kärsimään. Osa kärsii tulisuudesta, ja osa makeudesta, mutta kukaan ei säästy. Kurkku ainakin aukeaa hyvin. Kahvi, siirappi ja absintti taistelevat ensimausta alkaen ja eri makuelämykset vuorottelevat kielellä. Vallitseva tunne on hämmennys. En osaa valitettavasti kertoa tämän enempää, sillä prosessoin tapahtunutta edelleen.

Arvosana: Joisin, mutta vaan niin kovassa kännissä, etten muistaisi mitään.

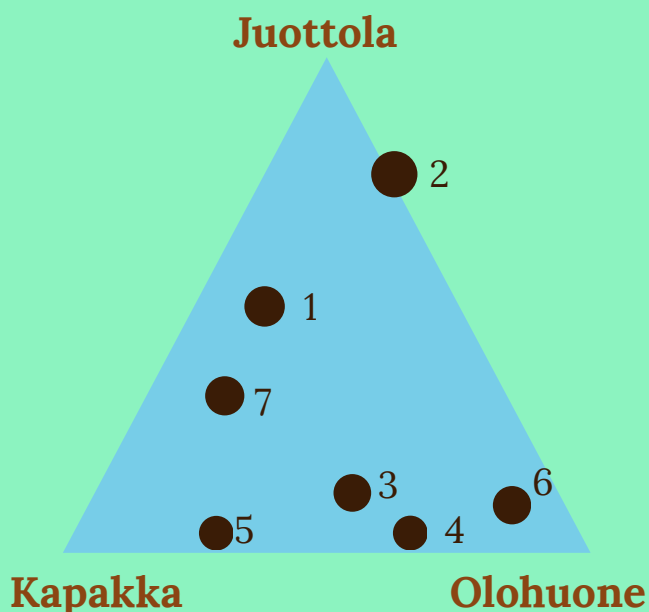

Juornalistien paluu

Kirjoittanut:

Julius Kinnunen & Jesse Juntunen

Löydämme itsemme uudelta matkalta. Mäkelänsäädun remontti säikäytti myös juornalistit matkalle etsimään uusia keitaita ja tarkistamaan, onko olut vihreämpää kadun toisella puolella. Etelä-pohjois-suunnan lisäksi löysimmekin myös itä-länsi-akselin kuljettavaksi ja suuntasimme Sturenkadulle: tuolle kahvin tuoksuiselle kadulle täynnä omalaatuisia pikkukauppojaan ja tuntemattomia kuppiloitaan. Sivuhuomiona mainittakoon, että Sturen- ja Mäkelänsäädun risteyksen baarit olemme käsitelleet Fuksiksoitimien Mäkelänsäädun artikkelissa. Suruksemme voimme lisäksi todeta Pub Magneetin sulkeutuneen – toivottavasti kerkesitte nähdä tämän upean ihmetyksen. Joten siis nostakaamme malja uusille tuttavuuksille sekä vanhoille kadonneille ystäville!

OLUTHUONE PAAVALI (1)

4 pelikonetta

Hanasta: Karhun III 6€

Musiikki: Cry to me - Darby mills

Ovi aukeaa, ja meitä tervehtii aidon baarin piirteet. Rock pauhaa, ja isolta screeniltä näkyy bilis. Pelikoneiden valot johdattelevat meidät kattavan hanavalikoiman luo, ja matkamme alkaa. Tarjolla on saksalaista, tsekkiläistä, ukrainalaista, brittiläistä ja suomalaista olutta, viskejä ja femman hanaviiniä, jonka kotimaa jää mysteeriksi. Hinnat ovat suopeat ja sijainti erinomainen. Olemme löytäneet Paavaliin, tuohon omituisten liikkeiden ympäröimään kirkon varjoon suojautuneeseen keitaaseen. Ja suojaa täältä hakeekin. Terassia ei paikalla ole, ja liikenteen melu ulkona kertoo syyn. Paikan tavoite onkin selkeä: "Juo olutta". Juliste seinällä kertoo myös tarinaa pubivisasta, joskaan *Visailevaa metsoa* et täältä silti löydä.

Sisustus kertoo yksinkertaista mutta riittävää tarinaa. Suurimpana sisustuselementtinä toimivatkin ilmeisesti asiakkaat itse. Valitse siis aika ja päivä tämä mielessä pitäen. Olutta etsivä löytää täältä kyllä varmasti haluamansa. Olutvalikoima ja sijainti ovat kuin GeeBeen heittämät yks-kakkoset kerrassaan.

"Saksalaista, tsekkiläistä, ukrainalaista, brittiläistä ja suomalaista olutta... Juo olutta."

*"Hanasta riippuen
makuvaihtoehtona
vaikuttaisi olevan
Koff tai saippua"*

HERÄÄMÄ (2)

Lautapelejä ja biljardia

Hanasta: Koff 4,30€

Musiikki: Vie mut minne vaan – Yö

"Laita nyt ainakin yks nappi lisää kiinni paidasta" – Jesse

"Täältä kyllä saa muuten turpaan..." *napittaa paidan kiinni* –Julius

Heräämä, tämä kolmivuorotyöläisen arjen sankari tarjoaa afterwork tarjouksia myös yövuorolaisille. Lehdistöstä ja halvasta oluesta kuuluisasta baarissa sattuu ja tapahtuu samalla, kun suomipop tykittää. Tiskin vierellä kaksi kylttiä kertoo baarin tarinan. Ensimmäisessä lukee: "Happy hour 9-11 olut 4,30 €, torstaisin koko päivän sama hinta." Toinen kyltti kertoo "Our house wine is:", ja kylttiä koristaa Jägermeisterin sarvipää.

Huokaisemme helpotuksesta tajuttuamme, että tulimme paikalle juuri torstaina. Femman bisset tosiaan elävät vielä, ja ne löydät ihan RLT:n vierestä. Sisustuselementtinä suomipopin lisäksi toimivat biljardipöytä ja urheilua tarjoavat screenit. Alun sitaatit kuitenkin kuvastavat paikan mainetta hyvin. Hanasta lasiin löytää tiensä kyllä olut, mutta hanasta riippuen makuvaihtoehtona vaikuttaisi olevan Koff tai saippua. Juornalistien opetus onkin, että tietyissä paikoissa paras hana voi usein olla myös halvin: sen suuren menekin, ja tästä johtuvien verrattain puhtaiden hanojen takia.

Tunnelman viimeistelee ilman läpileikkaava, urinaali kakun tuoksuinen "sitrus", joka ei valitettavasti saa paikkaa tuntumaan yhtään raikkaammalta. Toteamme, että täälläkin varmasti voi kokea varmasti monenlaisen heräämisen, mutta laadusta ei voi mennä takuuseen. Onneksi kirkko on sentään lähellä.

THE CROW (3)

Pöytäfutista ja vaihtuvaa ohjelmaa illasta riippuen

Hanasta: Karhu 5,50€

Musiikki: *Dance no more* – Harry Styles

“Soita ovikelloa ja odota, että avaamme”. Melkein kuin siis menisi kaverille kaljalle. The Crow ei ole mikään hotellin respa, vaan rehellisesti vallilalaisen hostellin vastaanotto. Eipä ole aikaisemmin tullut istuttua mukavassa keinutuolissa pöytäfutiksen vieressä suuressa hallinomaisessa tilassa samalla, kun ihmiset isoa “Showers” kylttiä seuraten seikkailevat suihkujen perässä. Olohuone-respa-halli-hostelli-baariyhdistelmä on harvinainen, ja täällä sen todellakin huomaa. Tunnelma on positiivinen ja kansainvälisyys huokuu ympäriltämme mm. valtioittain järjestelystä shottitaulusta, joka kehottaa kohottamaan maljan omalle valtiollesi. Toteamme kaljan olleen halpaa ja hetken tutkittuamme taulua tulemme lopputulokseen: kyllä ruotsalaiset juo liian vähän. Paikka herättää meissä molemmissa lukemattomia muistoja ulkomailla opiskelusta, ja matkailun huolettomuus tarttuu meihin. The Crow:n omalaatuinen olemus herättää vierailijassa varmasti tunteita. Itse tunsimme, että täällä olisi ehkä vaikea nähdä itsensä hengailemassa pitkään, vaikka KSO:n kerhotilalle ominainen olohuoneisuus onkin läsnä. Paikka on kuitenkin vierailun arvoinen, etenkin jos haluaa tutustua uusiin ihmisiin tai tavata maailmankansalaisia. “Monenlaisia matkailijoita tarjolla” ja vieläpä hyvin lähellä.

“Olohuone-respa-halli-hostelli-baariyhdistelmä... Vaikea nähdä itsensä hengailemassa pitkään, vaikka KSO:n kerhotilalle ominainen olohuoneisuus on läsnä”

LOI LOI ROOFTOP (4)

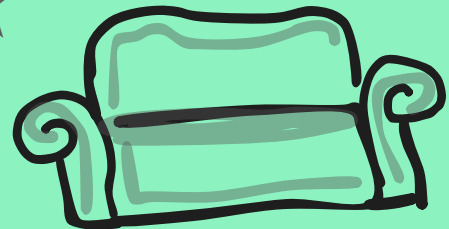

Ei baaripelejä tms. mutta hyvää ruokaa!

Hanasta: Helsinki Bryggeri Lager 9€

Musiikki: *Good Looking* – Suki Waterhouse

Hanasta: Helsinki Bryggeri Lager 9€

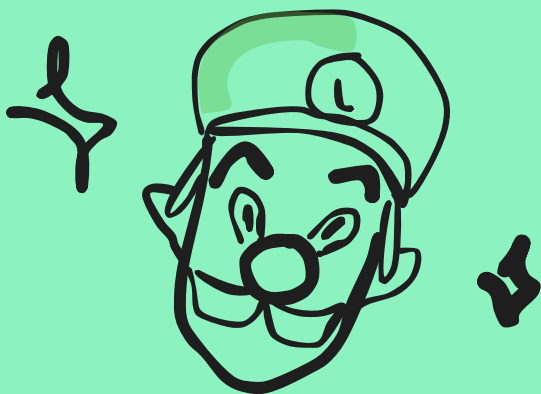
Oi voi Loi Loi. On olemassa salakapakoita, joita pitää etsiä vaivalla, ja sitten on Loiloi. Tänne ei löydä, vaan tänne luulee eksyneensä. Seikkailimme läpi toimistojen, epävarmoina määränpäämme olemassaolosta, mutta saavuttuamme viimein paikalle olimme hyvin tyytyväisiä, ettemme luovuttaneet matkalla. Määränpäämme miljöö on yksinkertaisesti upea. Loi Loi nousee konepajan ylle ja valvoo tätä hiljentynyttä tehdasaluetta elegantin hienostuneella katseella. Loi Loi on ravintola, joka tervehtii seikkailijaa ensin hanalla ja ohjeistaa ne sitten lämmitetylle terassille, joka on kuin lintukoto Vallilan Skylineessä. Täällä maistuu olut, cocktail tai vaikka 3 ruokalajin menu. Ruokaa saa aasialaisella bistrotyylillä, mutta ruokaahan emme tulleet arvioimaan (+luulimme menevämme baariin ja kävimme pizzalla juuri ennen tänne saapumista), eli laadusta emme voi antaa arviota, mutta avokeittiö viittaa laatuun. Hintataso on korkea, mutta niin on terassin korkeuskin. Oma tislausta, lonkeroa ja laajuudeltaan hyväksyttävä olutvalikoima. Täällä on journalisti tyytyväinen.

Sisustuksessa huokuu Konepajan teollisuus, mutta myös Meiran paahtimon lämpö. Onpahan koristeena myös tislauspannukin. Jos siis hakusessa on paikka, jossa istua iltaa ruoan ja juoman kanssa kattojen päällä, niin tämä se on.

"Paikan laatu on hyvä ja rento, mutta se kaikki tuntuu jotenkin luodulta eikä niinkään orgaanisesti muodostuneelta keveydeltä."

OLUTHUONE KONEPAJA (5)

Lautapelejä ja SNES

Hanasta: Sandels 9€

Musiikki: Enjoy the ride - Sasha

Sisään tullessa journalistia tervehtii laaja tiski ja hanavalikoima kuin parhaassa ketjuravintolassa konsanaan. Ihailemme sisustusta ja vilkaisemme juomalistaa, josta paikan salaisuus paljastuukin. Monen hinnan vieressä komeilee vihreä S-kirjain. Hyvässä ja pahassa olemme kaupallisessa ketjuravintolassa. Paikassa on hiljaista viereisestä vilkkaasta tiestä huolimatta, ja isot TV-screenit näyttävät vain tyhjää kuvaa. Tunnelma on kuitenkin lämmin ja täällä näkisi helposti itsensä rentoutumassa. TV:nkin saa päälle, kunhan hoksaa käynnistää sen alta löytyvän pelikonsolin. Ja huhhuh mikä konsoli se onkaan! Oluemme tuodaan pöytään tarjoiltuna samalla, kun tajuaamme, että paikasta löytyy Super Nintendo eli SNES. Pelaamme lyhytkampanjan Kirbyä ja hotkimme hetken muutakin kuin olutta. Valitettavasti yllätykset loppuvatkin SNESin kohdalla. Paikan laatu on hyvä ja rento, mutta se kaikki tuntuu jotenkin luodulta eikä niinkään orgaanisesti muodostuneelta keveydeltä. Mitään pahaa sanottavaa ei löydy tarjoilusta, valikoimasta saatika sisustuksesta. Mutta jokin aitouden kipinä jää uupumaan, joka hieman jopa harmittaa. Joskus kuitenkin ennalta-arvattavuuskin on hyväksi, ja niihin hetkiin tämä paikka on varmasti loistava.

*"Olo on tosiaan
kuin vehreässä
keitaassa, josta
löytyy Sandels
hanasta ja
elämänilo
ilmapiiristä."*

PIKKU EDEN (6)

Erinäisiä lautapelejä

Hanasta: Sandels 7,40€

Musiikki: Stiff Jazz - Dzihan & Kamien

Kun saavumme Edeniin, meitä tervehtii mukava ja lämminhenkinen mies, kenellä on iso visio. Kesäksi tähän tulee 30 henkilön terassi ja femman tapakset. 40 henkilölle sai kuulemma luvat, mutta 30 saa sopivan väljästi. Sisällä ihmiset pohdiskelevat elämää viinilasien äärellä jazzin pehmeiden biittien keskellä. Olo on tosiaan kuin vehreässä keitaassa, josta löytyy Sandels hanasta ja elämänilo ilmapiiristä. Pohdimme itsekkin, mikä tämän keitaan salaisuus on ja luulemme, että oivallamme sen. Tämän paikan ilmapiiri, miljöö ja tunnelma ovat suurella vaivalla ja rakkaudella tehdyn työn tulos, joka heijastuu jokaisessa elementissä, niin sisustuksessa kuin menussa. Trooppiset lasilinnut laulavat panostuksesta, ja valotulppaanit loistavat tyylikkyydellä, jotka molemmat tuovat esiin paikan potentiaalin. Potentiaali kuiskaa myös pienestä keskeneräisyydestä, joka muistuttaa, että suuria ja hienojakin lupauksia varjostaa epävarmuus niiden toteutumisesta. Toivomme kuitenkin hartaasti tämän paikan vision toteutuvan ja palaamme varmasti tarkastamaan edistystä jälleen.

Tälle keitaalle pitää seikkailla, mutta se kyllä myös palkitsee kulkijan. Juoma tarjoillaan sipsien kera, jottei nestehukka pääse nujertamaan tänne löytänyttä. Naapurustoon nähden kyseessä on kyllä lähes jumalallinen ilmestys. Paratiisi taskukoossa – sellainen pikku Eden.

KULTAINEN KULAUS (7)

Darts, pöytäfutis ja karaoke

Hanasta: Aura 6€

Musiikki: Night Fever – Bee Gees

Kultainen kulaus on se kaurismäkeläinen näky Sturenkadun päässä. Kuppila, jota ei pitäisi maalausten ja elokuvien ulkopuolella enää olla olemassa, mutta joka silti olemassaolollaan uhmaa aikaa itseään. Karaokea, dartsia, pöytäfutista ja semi halpaa kaljaa. Mitäpä muuta sitä oikeastaan kaipaakaan? Tämä on nimenomaan autenttinen Mesta, niin hyvässä kuin pahassakin, ja sen kyllä voi myös tuntea. Viikonloppuisin ja aina approilijoiden tänne löytäessä, paikka on tupaten täynnä ja meininki on kuin Härässä konsanaan. Tänne sopii tulla juhlimaan ja pitämään hauskaa, mutta rentoon istuskeluun paikka on kaukana optimaalista. Jos Härän karaoke alkaa tylsistyttämään ja kaipaa elämään vaihtelua, niin täältä löytää sitä samaa tiettyä kipinää, joka joskus iskee kuin tuhat volttia. Kultainen Kulaus on tuulahdus menneisyyttä musiikin, juomavalikoiman ja sisustuksensa suhteen, mutta toisaalta ei sen haluaisi olevankaan mitään muuta. Paikan herättää todellisesti henkiin karaoke, joskin sen rajaaminen vain tiettyihin iltoihin haiskahtaa ja tuntuu pahalta. Näin maineikkaalta Mestalta odottaisi jo enemmän. Joudumme valitettavasti toteamaan: Ei aftereille, kyllä viikonloppu karaokelle. Valitse siis itse myrkkysi.

*“Karaokea, Dartsia,
pöytäfutista ja semi halpaa
kaljaa. Mitäpä muuta sitä
oikeastaan kaipaakaan?”*

STURENKATU

Matkamme Sturenkadun läpi on ollut antoisaa baarien vuoristorataa, josta jokaiselle löytyy jotakin. Mäkelänkatuun verraten näistä kuitenkin harva jää meille vakipaikaksi – Edenin keitaan ja LoiLoin näkymät tulemme uudelleen katsastamaan. Halvat hanat ovat varsinkin Paavalinkirkon läheisyyden ominaispiirre. Budjettitietoiselle rosoisuudesta välittämättömälle civikselle (tahi seniorille) tämä voi olla oivallinen mikrosijainti vähintään Mäkelänkadun remontin ajan. Vallilan puolella olevasta loppupäästä löydät kokoelman hyvin erilaisia baareja erilaisiin hetkiin.

*Sturenkadulla voit
viettää treffejä,
poikien iltaa tai
bilettää kuin ehkä
jopa Casalla
konsanaan.*

Om'pu Bar

Jyväskylä Bar?

Kirjoitanut: Melik Turunen

Tämän jutun suunnittelu alkoi jo pari vuotta sitten, joulukuussa 2023. Olin noihin aikoihin saanut kuulla, että Kalliossa sijaitsevan Om'pu Barin lempinimi on Jyväskylä Bar. Tietolähteeni oli arveluttava, eikä kukaan muu tuntunut olleen kuullut tästä lempinimestä. Kiinnostuin selvittämään, josko tämä olisi jonkinlainen laajemmankin, kenties itseäni vanhempaa ikäryhmää edustavan joukon jakama "julkinen salaisuus".

Olin lähestynyt ravintolaa sähköpostitse tammikuussa 2024 ilman vastausta, mutta kuin sattuman kaupalla saimme haastattelun sovittua männä laskiaisviikonloppuna päädyttyäni Om'pun asiakkaaksi. Haastattelu toteutettiin maanantaina 16. helmikuuta. Haastateltavakseni sain **Niko Lehmuskosken**. Niko on aloittanut työuransa Om'pussa vuonna 2006 ja heti seuraavana vuonna hänet on nimetty ravintolapäälliköksi. Haastattelua sopiessamme hän hämmästeli lempinimeä: hän ei ollut koskaan kuullut puhuttavan Jyväskylä Barista. Minun ei kuitenkaan tarvinnut edetä haastattelussa pitkälleäkään paljastaakseni, että Nikolla ja Om'pulla on monenlaisia yhteyksiä Jyväskylään.

"Täällä käy paljon jyväskyläläisiä. Mä ite käyn hyvin harvoin Jyväskylässä, mut mä veikkaan et siinä on se, et aina kun mä Jyväskylään meen, niin mä meen sinne **Vakiopaineeseen**."

Om'pu Barin Niko Lehmuskoski.

"Tosiaan, jo Om'pun sisustusta silmäillessään voi huomata, että täällä on toiminut sama henki kuin Vakiopaineessa. Molemmat ravintolat edustavat ehkä jonkinlaista kansankulttuurin, tasa-arvon ja boheemiuden manifestoitumaa, mutta assosiaatio on Nikon mukaan sattumaa.

"Asiat on vaan menny huomaamatta niin. Ohan näit muitakin mestoja, niinku vaik **Bar Ö** Turussa on vähän samanlainen."

Niko kertoo tuntevansa varsinkin niitä jyvaskyläläisiä, jotka ovat olleet Vakiopaineen kanta-asiakkaita, sillä pääkaupunkiin muutettuaan nämä ovat nähneet Om'pussa jotain kodikasta.

"Jyvaskyläläiset asiakkaat on tollasta vähän taiteellisempaa raksaduunarii."

Osan jyvaskyläläisistä asiakkaista kanssa Niko on ystävystynyt paremminkin.

"Yks tosi hyvä ystäväni, **Sauli Nokelainen**, on jyvaskyläläinen. Hänen kanssaan mietittiin just nää värit ja oli kaikkii pikku projektei mitä tehtiin. Silleen niinkun kaljan äärellä tutustuttiin. Saulin kautta sit tutustu muihinkin jyvaskyläläisiin ja niistä osa käy täällä. Lähinnä ne on tollasta vähän taiteellisempaa raksaduunarii'.

Sauli Nokelainen on taiteilija Om'pun seinää koristavan reliefin sekä työntekijöiden virkistystilaan maalatun muraalin takana.

Nikon antamien tietojen perusteella on ehkä hieman kaukaa haettava esittää, että Jyväskylä Bar voisi toimia Om'pun epävirallisena lempinimenä. Hänen mukaansa Om'pun kävijäkunta onkin aina ollut hyvin monenkirjava. Sehän sopii hyvin ravintolalle, joka lähtökohtaisesti arvostaa kaikenlaisia asiakkaita.

"Mä sanosin et me pyritään olemaan ehkä vähän sellanen taide- tai boheemi baari. Se taide ja kaikki tää kuuluu oleellisesti, ja tämmösi ei mun mielestä Helsingissä ihan hirveesti ole siihen nähden et paljon tääl on väkeä. Täs meidän baarissa yhdistyy aamukahvila, korttelikapakka ja iltaravintola."

Edellä mainittujen lisäksi Om'pussa soi vaihtuvien DJ :n valikoima levymusiikki viitenä iltana viikossa ja seiniä koristaa **Joonika Kaukorannan** kuratoima taide- näyttely.

Joonika Kaukoranta kuratoi Om'pun vaihtuvaa taide- näyttelyä, joka ulottuu tupakkahuoneen seinille.

"Jyväskylä on oikein kiva paikka, vaikka mä oon ite tosi helsinkiläinen."

Kaiken kaikkiaan voitaisiin sanoa, että Om'pun kävijät tulevat monenlaisilta elämänaloilta ja toiminta on ennen kaikkea paikallisuutta representoivaa. Vaikka Om'pu ehkä onkin viime kädessä ihan vain Om'pu, niin henkilökohtaisemmalla tasolla Nikon sydän sykkii hieman myös Jyväskylälle.

"Mä en oo moneen vuoteen ollu Jyväskylässä mut kyl mä aattelin et ehkä kesällä jos aikaa on niin voisin käydä. Jyväskylä on oikein kiva paikka, vaikka mä oon ite silleen tosi helsinkiläinen. Sinne on kehkeytynyt selkee kaveripiiri, ne on pitänyt hyvää huolta must."

Ravintola Om'pu sijaitsee osoitteessa Siltasaarenkatu 15.

Emma makunnatkalla meksikolaisessa ravintolassa

Kirjoittanut: Emma Salo

Kävin taas pitkästä aikaa lempi meksikolaisessa ravintolassani Pueblo bar y taqueirassa. Ravintola sijaitsee osoitteessa Erikinkatu 27, kohtuullisen lähellä Kampin kauppakeskusta.

Pueblo bar y taqueira tarjoilee autenttista meksikolaista ruokaa, cocktaileja ja tietty tequilaa! Suosittelen käymään paikassa ehdottomasti lounasaikaan, jolloin ravintola tarjoaa hyvään hintaan (eli noin 12 eurolla) tacoja, quesadilloja ja burritoja.

Pidän erityisesti ravintolan viihtyisästä tunnelmasta, mainiosta asiakaspalvelusta ja tietty herkullisesta ruoasta. <3 Suosittelen testaamaan!

Ps. Ravintola ei ole paras valinta henkilöille, jotka eivät pidä korianterista.

Luova korni: matka

Luova korni on Ksoitimen pieni, luovalle kirjoittamiselle omistettu nurkkaus. Tällä kertaa teemana toimii matka - sen jokaisessa merkityksessä. Matka voi olla fyysinen tai henkinen kokemus. Matka on retki kysymyksestä vastaukseen, joskus paluuta ja joskus lähtemistä, tervehdyksiä ja jäähyväisiä.

Mitkä matka tarkoittaa sinulle?

Yhteiset jäähyväiset

Kirjoittanut: Mette Penttinen

Manskulta näen yhä yli satavuotisen alttarin
Sille on kokoonnuttu ja koottu kaikki
Jo usean sukupolven ajan on pyhäkkö laitettu valtavan kauniiksi
Sitsi sitsiltä, osakuntailta osakuntaillalta
Akateemista pyhää ja jälkiä lähimmäisenrakkaudesta

Tuntuu hullulta jättää ne jäljet paikkaan
Kun rakkaus on ikuinen,
mutta Uudelle jäävät vain päivät elämästä

Tuntuu siltä, että olen uhrannut noille päiville itseni kokonaan:
unohtanut hidastaa ja lukea kirjallisuuden historiaa
löytänyt itseni kvartter-pöydistä, juonut monta maljaa
Olen ollut ylpeä siitä,
että löysimme kaikki saman alttarin ympärille

Sinäkin rakas siinä

Vaikka alttari riisutaan kokonaan
Emmekä riennä enää portaikossa
Toivon, että näemme toisemme perheenä
Veljet ja siskot
Vielä ajat ovat paremmat

Julkaistu myös kotimaisen kirjallisuuden
ainejärjestölehti Käkriäisessä (2/2026).
Lehden teema on alttari.

Kuva: Uusi Ylioppilastalo (alunp. Osakuntatalo)
Faltin, Artur, kuvaaja ; Lönn, Wivi, arkkitehti ;
Lindgren, Armas, arkkitehti 1910. Museovirasto.

+ AI-työkalu: Kysy mitä tahansa

Mitä kuuluu? 😊

Ai mitä kuuluu???

Multa tippuu hiukset päästä, en saa nukuttua, en saa syötyä

Myös lääkkeistä
on pulaa.

Vuorokausi
syömättä

, pakottava äiti .

PITKÄ SYKSY.

Kaikessa

pitkä varjo.

Kaverit

muuttaa ,

hullu

NAAPURI

Kiire!

Äitiä ikävä ,

LISÄÄ

RYPPYJÄ

hampaissa

maistuu

VERI

VAU,

AIKA VAIKEITA

TUNTEITA

Kysymys

Pyöräily jalkakäytävillä on kielletty aikuisilta?

Jouluradio etsii uusia joululauluja?

Milloin

KISSOJEN OIKEUS ULKOILUUN

USKALLAT

RAKASTUA

nuorten

tulevaisuuden

huoli ,

Seniori
kaipaa

digitukea ?

rauhaa tarvitaan

Mutta

Väestönsuoja on

omalle välle

Mitä kuuluu?

Saisinko hetken

hiljaisuutta

“Casa-vappu”
Ella Jauhainen

KSOIDINHUUDET

Koonnut ja visualisoinut: Ella Jauhiainen

Päivän vinkki:

Göra inte huumeita här!

PIKKUPLÖRTS
ON AINA PARAS

heitetään pastaa seinään
ja katotaan jos jotain
jää kiinni -törmitus

tämä
KSOIDIN
viimeisteltiin
minuuttikaljoilla

BÄSKAN+GAMBINAN
VETO

HYVÄ LOMA

ONNELLISUUS

kesäretken
höpykarvakaiku

Ursäktä ku
varastin
vahingossa
toalettidörran

KAIKKI MUUT ON
TAIVAASSA TÄYTTÄÄ
KULAREITA JA MÄ OON
HELVETISSÄ MAKSAA NE
kuka
kusi vessan
roskikseen? -TALHO

TERVETULOA CASALLE DGO!!

😊
talousvaliokunnassa
on enemmän JAAKKOA
kuin NAISIA!!!
milloin on seuraava
gambiinakokous?

Casa-ihastus:
isäntä ☺

↑
KUKA
NUSTÄ??

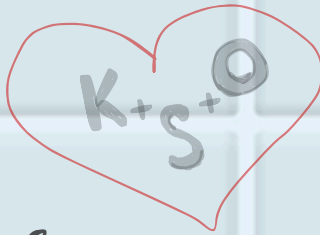

ich komme
LATTIALLE!!

Etten laita käsiä ~~WC-pönttöön!~~
Släng inte papperhanddukar
i toaletten!

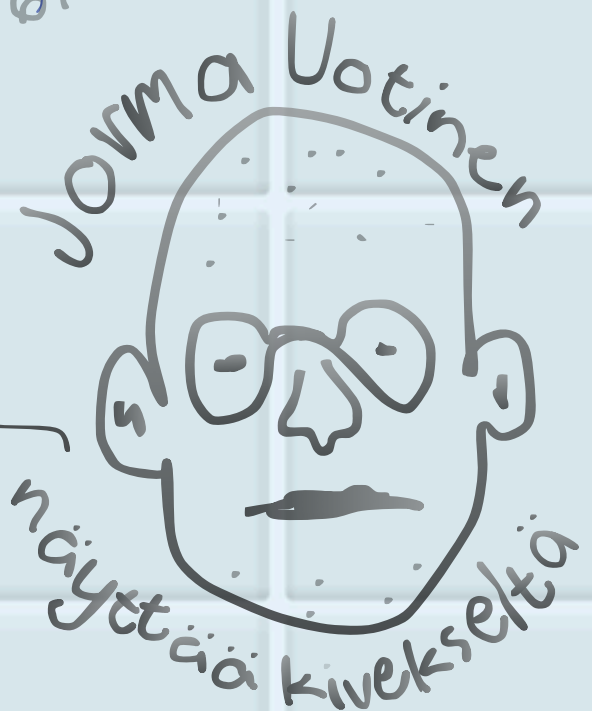
MAJAVIEN PERÄSUOLI MAISTUU VANILJALLE!!

↑ ↑ ↑
miten se eristetään siitä??

wakeri loku

~~67~~ 69!

Isännistön top 3,
bottom 3
ja switchit:

